

[Erhard Jakobsen]

med det sprog, der dér bruges. Jeg har respekt for enhver, der ønsker at tilkendegive sin mening. Jeg synes bare, det er lidt latterligt, at man gør det ved at danse omkring Christiansborg. Det er nu ikke derved, man plejer at skabe love her i landet.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Man må jo lade hr. Erhard Jakobsen, at det er lykkedes ham indtil nu at snakke sig væk fra næsten hvad som helst. Men der er én ting, det ikke vil lykkes hr. Erhard Jakobsen at snakke sig væk fra, og det er påstanden i dag om, at et flertal uden for regeringen skulle have påtvunget hr. Erhard Jakobsen at gå ind for en pensionsbeskatning, som han altid havde været imod, og jeg forstod næsten i dag: er endnu mere imod end nogen sinde før. Jeg vil gerne spørge hr. Erhard Jakobsen: hvor finder hr. Erhard Jakobsen det flertal for den pensionsafgift, som nu gennemføres, blandt partierne uden for regeringen? Denne pensionsafgift bliver gennemført, fordi hr. Erhard Jakobsens parti går ind for det.

I øvrigt er der jo det særlige ved situationen i år ved finanslovsforslagets tredje behandling, at det er anden gang i år, vi har tredje behandling af et finanslovsforslag. Første gang var den 23. og 24. februar 1982 som følge af, at valget udsatte vedtagelse af finansloven for 1982. Der er også det særlige ved situationen i år, at der er sket et regeringskifte, oven i købet uden folketingsvalg.

Men ellers må man sige, at alt stort set er ved det gamle. Betalingsbalanceunderskuddet tegner til i 1983 at blive næsten som i 1982: 17-18 mia kr. Kasseunderskuddet vil stige, som det er steget år for år i de sidste 6-7 år fra i år skønsmæssigt at være 60 mia kr. til næste år skønsmæssigt 70 mia kr. Arbejdsløsheden vil også stige. Der er intet, der tyder på, at vi i 1983 får mulighed for at opsuge hverken helt eller delvis den tilgang, der sker til arbejdsstyrken. Så nogen umiddelbar belønning til befolkningen som modydelse for det, der er sket, for de besparelser, der er gennemført, for de skatteforhøjelser, der vittelig også er sket, er der ikke udsigt til.

Men det kunne være gået meget værre. Det er det, regeringen gør en hel del ud af at fortælle i den samfundsøkonomiske vurdering, der ligger i Småtryk nr. 31. Det er jo

rigtigt. Det kunne være gået meget værre. Men jeg synes, det havde været interessant, hvis regeringen også havde forsøgt en sammenstilling af det, der nu er resultatet, med det, som var udspillet fra den tidligere regering, det, som lå i 1. september-udspillet umiddelbart før S-regeringens afgang.

Hvis man sammenstillede disse 2 programmer, så er jeg overbevist om, at det, der først og fremmest skiller, det, der først og fremmest er forskelligt, er, at der nu er lagt op til en klar og konsekvent indkomstpoltik. Der er først og fremmest indkomstpoltikken til forskel. Det betyder også, at hvis det socialdemokratiske udspil var blevet gennemført, altså uden indkomstpoltikken, så ville der ikke have været noget virkelig kontant udspil imod den konkurrenceevneforværring, som vore erhverv har været udsat for. Det vil jeg gerne fremhæve, fordi det netop var konkurrenceevneforbedringen, der hos den tidligere regering var noget væsentligt, i hvert fald hvis vi holder os til de 2, synes jeg, ret interessante dokumenter, nemlig den tidligere regerings fremsættelsestale til det finanslovsforslag, vi nu behandler, og den tidligere regerings udspil af 1. september 1982. Her står der helt klart, at det er en konkurrenceevneforbedring, der skal til, for, som det hedder:

» . . . det er det eneste, der samtidig forbedrer beskæftigelsen, betalingsbalancen og statsfinanserne. Uden en betydelig konkurrenceevneforbedring, herunder en nedsættelse af den høje rente, er det umuligt at få vendt den økonomiske udvikling i en mere positiv retning.«

Den tidligere regering har altså i disse dokumenter og i sit tidligere oplæg til finanslov for 1983 gennemført den rigtige analyse, man har verbalt givet det rigtige svar på, hvad der var nødvendigt. Det hedder f. eks. i fremsættelsestalen:

»Væksten i kasseunderskuddet skal stoppes.«

Hvis vi kigger efter i 1. september-papiret, så vil vi se, hvad man nærmere mente med det. Her står der, at kasseunderskuddet, som på finanslovsforslaget tegnede til at blive 14 pct. af bruttonationalproduktet, skulle bringes ned allerede i 1983 til 12 pct. af bruttonationalproduktet. Nu kan vi slå op i Småtryk nr. 31 og se vurderingen af det, der nu er gennemført. Som finanslovsforslaget nu ser ud, er vi desværre ikke kommet ned på 12